

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קצ"א ע"ב

פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּמַחֲצִיחַ וּלְתַתָּא, דָּא עֲרַב זְעִירָא. וְתַרֵּי עֲרַבֵי אֵינּוּן, וְעַל דָּא וְגַם עֲרַב רַב עָלָה אֲתָם.

תרגום לעברית

אותם עליונים שבהם היו מסתכלים מכשנוטה השמש, שהרי אז מתחילים תשע מאות ותשעים וחמש דרגות לשוטט על הרי החשה, ורוחם היתה משוטטת על כל אותם מכשפים (דרגות) בכשפיהם. ואלה היו עושים כל מה שהם רוצים, עד שכל המצרים באלה היתה מבטחם. וקראו להם ערב רב, משום שיש להם ערב קטן, מתשע שעות וחצי ומטה, זה ערב קטן. ושני ערבים הם, ועל כך וגם ערב רב עלה אֲתָם.

טקסט הזוהר

וְחַכְמָתָא דְלֵהוּן, הָוָה סָגִי. וְאֵינּוּן אֶסְתְּכְלוּ בְשַׁעֲתֵי דְיוֹמָא, וְאֶסְתְּכְלוּ בְּדִרְגָּא דְמִשָּׁה, וְחַמּוּ דְהָא בְּכָל סְטָרִין בְּשֵׁשׁ מִשָּׁה: בְּשֵׁשׁ שַׁעֲתֵי קֳדָמָאין דְיוֹמָא, דְאֵינּוּן לָא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה בְּהוּ, (נ"א בגין שית) בְּשִׁית דְּרָגִין עֲלָאין דְאַחֲדִינָן בֵּיה (נ"א דאחיד בהו). וּבְכָל סְטָרִין בְּשִׁית הָוָה, וּבְעֵטְרִין דְאַלִּין שִׁית, הָוָה זְמִין לְרֻדָּת מִן הָהָר, דְכְּתִיב כִּי בְשֵׁשׁ מִשָּׁה לְרֻדָּת מִן הָהָר.

וְחִכְמָתָם הָיְתָה רַבָּה, וְהֵם הִסְתַּכְּלוּ בַּשְּׁעוֹת הַיּוֹם, וְהִסְתַּכְּלוּ בְּדִרְגַּת מֹשֶׁה, וְרָאוּ שֶׁהָרִי
בְּכָל הַצְּדָדִים בְּשֵׁשׁ מִשָּׁה: בְּשֵׁשׁ שְׁעוֹת רִאשׁוֹנוֹת שֶׁל הַיּוֹם, שָׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בָּהֶם,
(בגלל שש) בְּשֵׁשׁ דִּרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁאוּחִזִּים בּוֹ (שאוּחוּ בָהֶם). וּבְכָל הַצְּדָדִים הָיָה בְּשֵׁשׁ,
וּבְעֶטְרוֹת הַשֵּׁשׁ הִלְלוּ הָיָה עֲתִיד לָרֶדֶת מִן הָהָר, שֶׁכָּתוּב כִּי בְשֵׁשׁ מִשָּׁה לָרֶדֶת מִן הָהָר.

טקסט הזוהר

מִיָּד וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֹן, (דהכי תנינן דבההיא שעתא דנחית משה וקביל אורייתא
בלחודוי כללא דכל ישראל ואיהו קביל אורייתא בעלמא. ואפילו מגילת אסתר דכתיב
(אסתר ט') וקבל היהודים. וקבלו היהודים מבעי ליה. מאי וקבל אלא דא משה דאיהו
היהודים כללא דיהודאי. ויקהל העם על אהרן) אֶמְאִי עַל אֶהְרֹן. בְּגִין לְאַתְּכַלְלָא
בְּסִטְרָא דִּימִינָא, דְּהָא אֵינוֹן שְׁמַאלָא בְּעוֹ מִנִּיהּ, וּבְגִין דְּלִהּ כָּלִיל בְּיַמִּינָא, אֶתְכַנְּשׁוּ עַל
אֶהְרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. (אלהים ודאי בעו סטר שמאלא. אשר ילכו
אשר ילך מבעי ליה. מאי אשר ילכו. אלא אלהים שית דרגא אינון (ד'א ששת ימי
המעשה) כללו בסטר שמאלא דאלהים שית אינון. דאי תימא דהא שבע אינון. ההוא
אלהים עילאה לא עאל בכללא).

תרגום לעברית

מִיָּד וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֹן, (שכך למדנו, שבאותה שעה שירד משה וקבל התורה לבדו
כללות כל ישראל, והוא קבל התורה בעולם. ואפלו מגלת אסתר שכתוב (אסתר ט'
וקבל היהודים, וקבלו היהודים היה צריך להיות, מהו וקבל, ' אלא זה משה שהוא
היהודים, כללות כל היהודים. ויקהל העם על אהרן) לָמָּה עַל אֶהְרֹן? כְּדִי לְהַכְלִיל בְּצַד
הַיָּמִין, שֶׁהָרִי הֵם הַשְּׁמַאל רָצוּ מִמֶּנּוּ, וּכְדִי שִׁיחֶיהָ כָּלִיל בְּיַמִּין, הִתְכַּנְּסוּ עַל אֶהְרֹן,
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. (אלהים ודאי רצו צד השמאל. אשר ילכו, אשר

ילך היה צריך להיות, מהו אשר ילכו, 'אלא אלהים, שש מדרגות הן, (ששת ימי המעשה), כלם בצד השמאל של אלהים, שש הן. שאם תאמר שהרי הן שבע, אותו האלהים העליון לא נכנס בכלל).

טקסט הזוהר

תא חזי, כל זמנא דהוה משה במצרים, שמא דאלהים לא דכיר, אלא שמא דיג', ועל דא קשיא ליה לפרעה בגין דלא יהא תוקפא להווא סטרא אחרא, ולא יתתקף בעלמא. השתא בעו ההיא מלה, והיינו קום עשה לנו אלהים. לנו דייקא, דאנן צריכין להאי מלה, לתקפא סטרא דיג', דהוה אתדחיא עד השתא.

תרגום לעברית

בא וראה, כל זמן שהיה משה במצרים, לא הזכיר השם של אלהים, אלא שם של ה', ועל זה קשה לו לפרעה, כדי שלא יהיה תקף לאותו הצד האחר ולא יתחזק בעולם. עכשו רצו את אותו הדבר, וזהו קום עשה לנו אלהים. לנו דוקא, שאנו צריכים את הדבר הזה לחזק את הצד שלנו, שהיה דחוי עד עכשו.

טקסט הזוהר

אשר ילכו לפנינו. מאי אמרו. אלא הכי אמרו, חמינן דאתון ישראל, כל טוב וכל יקר דעלמא לכו, ואנן דחין לבר. דלכו, (שמות יג) ויג' הולך לפניכם יומם. אוף הכי אלהים אשר ילכו לפנינו, כמה דאזיל קמייכו יג'. דהא רשו אית לסטרא דיג' למחר אוף הכי לקמנא, אי נזמין ליה עובדא.

תרגום לעברית

אשר ילכו לפנינו. מה אמרו? אלא כף אמרו, אנו רואים שאתם ישראל, כל טוב וכל הכבוד של העולם לכם, ואנו דחויים בחוץ. שלכם - (שמות יג) ויה' הולך לפניכם יומם. אף כף אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שה' הולך לפניכם. שהרי יש לנו רשות לצד

שָׁלְנוּ לָלֶכֶת אַף כֹּה לַפְּנִינוּ, אִם נִזְמַן לוֹ מַעֲשֶׂה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כָּל עֲנָנֵי יָקָר דְּאִזְלוּ בְּמַדְבָּרָא, לָא הֵווּ חֲפִיזִין אֶלָּא לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻדְיֵיהוּ. וְהָהוּא עֲנָנָא דִּיקָר, דְּכִתִּיב וַיֵּי' הוֹלֵךְ לַפְּנִיָּהֶם יוֹמָם, אִזְלָא לְקַמֵּייהוּ. וְאֵלִין עֲרַב רַב, וְכָל אֵינוֹן בְּעִירֵי עֲאֲנִין וְתוֹרִין, הֵווּ אִזְלוּ לְבַר מִמְּשַׁרְיֵיתָא, לְבִתְרֵייתָא. וְתָא חֲזִי, כָּל אֵינוֹן אַרְבָּעִין שָׁנִין דְּקָא אִזְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּרָא, שׁוּם לְכַלּוּכָא וְטַנוּפָא לָא הָוָה גּוֹ עֲנָנֵי לְגוֹ. וְעַל דָּא עֲאֲנֵי וְתוֹרֵי דְהָווּ אֶכְלִי עֵשֶׂב לְבַר הָווּ, וְכָל אֵינוֹן דְּנִטְרֵי לֹון.

תרגום לעברית

בֹּא וְרֵא, כָּל עֲנָנֵי הַכְּבוֹד שֶׁהָלְכוּ בְּמַדְבָּר, לֹא הָיוּ מְכַסִּים אֶלָּא רַק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבָדֶם, וְאוֹתוֹ עֲנַן כְּבוֹד שֶׁכָּתוּב וַיֵּי' הוֹלֵךְ לַפְּנִיָּהֶם יוֹמָם, הוֹלֵךְ לַפְּנִיָּהֶם. וְהָעֲרַב רַב הָלָלוּ, וְכָל אוֹתָן בְּהִמּוֹת, צֹאן וּשְׁוֹרִים, הָיוּ הוֹלְכִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּאַחֲרוֹנָה. וְבֹא רֵא, כָּל אוֹתָם אַרְבָּעִים שָׁנִים שֶׁהָלְכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר, שׁוּם לְכַלּוֹךְ וְטַנוּף לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֲנָנִים בְּפָנִים. וְעַל זֶה צֹאן וּבָקָר שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים עֵשֶׂב הָיוּ בְּחוּץ, וְכָל אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים אוֹתָם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, אֵי הָכִי אֵינוֹן עֲרַב רַב לָא הֵווּ אֶכְלִי מִן מִנָּא. אָמַר לֵיהּ וּדְאֵי הָכִי הוּא. אֶלָּא מָה דִּיִּהְבִין לֹון יִשְׂרָאֵל, כְּמָאן דִּיִּהֵיב לְעַבְדֵיהּ. וּמִמָּה הֵווּ אֶכְלִי. מִתְמַצִּית, מָה דְּאִשְׁתָּאָר מִבְּתַר רִיחֵיא, פְּסוּלָת. וְקָרָא אַכְרִיז וְאָמַר, (שְׁמוֹת טז) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אַחֲרָא. וַיֵּרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִן הוּא, וְלֹא שָׂאָר עֲרַב רַב, עֲאֲנֵי וְתוֹרֵי, דְּהָווּ בִּינֵייהוּ.

אמר רבי אלעזר, אבא, אם כך, אותם ערב רב לא היו אוכלים מן המן? אמר לו, ודאי כך הוא, אלא רק מה שנותנים להם ישראל, כמי שנותן לעבדו. וממה היו אוכלים? מתמצית, מה שנשאר אחר הרחים, פסלת. והפתוב מכריו ואומר, (שם טז) ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה. בני ישראל, ולא אחרים. ויראו בני ישראל ויאמרו מן הוא, ולא שאר הערב רב, צאן ובקר שהיו ביניהם.

טקסט הזהר

עד השתא, הו' אתכפין אינון ערב רב והשתא קמו וכעו עובדא, לאתקפא לסטרא אחרא. אמרו, או נהא כלנא עמא חדא, ונהוי בכללא עמכון, או יהא לן מאן דיהיב קמנא, כמה דיהיב אלהכון קמיכון. אמר אהרן, חס ושלום דאלין ישתתפון בעמא קדישא, למהוי כלל כללא חדא, ולא יתערבון עמא קדישא בעמא דא, כללא חדא, אלא טב איהו לאפרשא לון מגו עמא קדישא, עד דייתי משה.

תרגום לעברית

עד עכשו היו כנועים אותם ערב רב, ועכשו עמדו ורצו מעשה לחזק את הצד האחר, ואמרו, או נהיה כלנו עם אחד ונהיה בכלל עמכם, או שיהיה לנו מי שיהיה לפנינו כמו שהולך אלהיכם לפניכם. אמר אהרן, חס ושלום שאלה ישתתפו בעם הקדוש להיות הכל כלל אחד, ולא יתערבו העם הקדוש בעם הזה בכלל אחד, אלא טוב להפרידם מתוך העם הקדוש עד שיבא משה.

וְאַהֲרֹן לְטֹב אֶתְכֶּנּוּן, אֲלֹא סִגְיָאִין הוּוּ מִיִּשְׂרָאֵל דְּאַשְׁתַּתְּפוּ בְּהַדְיָהּ בְּלָפָא. וּבְגִין כֹּה, כִּד
אַתָּא מִשָּׁה, אֲצִטְרִיד לְבָרְרָא וּלְלַבְנָא לְעֵמָא קְדִישָׁא מִהֵהוּא חוּבָא, וְאַשְׁקִי לֹון שְׁקִיו, עַד
דְּאַתְבְּרִירוּ

וְאַהֲרֹן הִתְכַּוֵּן לְטוֹב, אֲלֹא שְׁהִיו רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהִשְׁתַּתְּפוּ עִמָּהֶם בְּלֵב. וּמִשּׁוּם כֹּה,
כְּשֶׁבָא מִשָּׁה, הִצְטִירָה לְבָרֵר וּלְלַבֵּן אֶת הָעָם הַקְדוֹשׁ מֵאוֹתוֹ חֲטָא, וְהִשְׁקָה אוֹתָם הַשְׁקָה,
עַד שֶׁכָּלֶם נִבְרְרוּ וְלֹא נִשְׁאַרָה בָּהֶם פְּסָלֶת כָּלֵל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.